

Ήταν μια φορά μια χώρα που την έλεγαν βιβλιοχώρα. Σε μια γειτονιά ζούσε ο Φλούφι.

Στη χώρα του Φλούφι όλοι έπρεπε να μένουν σπίτι τους και να διαβάζουν. Όλοι του έλεγαν να διαβάζει συνεχώς για να μορθωθεί. Εδώ πρέπει να σημειώσω ότι όλοι στη βιβλιοχώρα ήταν ιδιαίτερα μορφωμένοι, επειδή σε όλη τους τη ζωή διάβαζαν βιβλία. Ο Φλούφι όμως είχε ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τον έξω κόσμο. Ήθελε επιτέλους να γνωρίσει τον κόσμο έξω από τις βιβλιοθήκες του σπιτιού του. Έτσι μία μέρα το έσκασε από το σπίτι του για να πάει να γνωρίσει τον έξω κόσμο. Πρώτος του σταθμός σε αυτή του την πορεία ήταν ο μοναδικός κάμπος που υπήρχε στην χώρα.

Ο Φλούφι αναγκάστηκε να κάνει πολλά χιλιόμετρα με τα πόδια και όταν έφτασε επιτέλους στον κάμπο, αποκαμωμένος από την κούραση, σωριάστηκε στο γρασίδι. Τότε παρατήρησε δίπλα του αμέτρητα όμορφα λουλούδια. Είχε διαβάσει πολλές φορές για αυτά στα βιβλία, αλλά από κοντά έμοιαζαν πολύ πιο όμορφα. Πλησίασε ένα λουλούδι και του είπε: “Είσαι πολύ όμορφο”. “Ευχαριστώ” του απάντησε το λουλούδι. “Μπορείς να με φωνάζεις Μπέτυ”. Οι δύο τους έγιναν αμέσως φίλοι και το λουλούδι έμεινε κατάπληκτο με τις χιλιάδες γνώσεις του Φλούφι. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον όμως στον Φλούφι προκάλεσε η ιστορία του λουλουδιού στον κόσμο των ανθρώπων.

Μέρα με τη μέρα το ενδιαφέρον του για αυτό τον κόσμο μεγάλωνε. Έτσι μία μέρα είπε στο λουλούδι: “Θα πάω να γνωρίσω τον κόσμο, τον κόσμο των ανθρώπων”. “Το πιο σωστό είναι να κάτσεις σπίτι σου, αλλά αφού θέλεις να πας, ο φίλος μου το κοράκι μπορεί να σε πάει”. Έτσι το λουλούδι αφού αποχαιρέτισε το φλούφι, του έδωσε οδηγίες για το που βρίσκεται η φωλιά.

Ο φλούφι ξεκίνησε το δρομο του. Βρήκε εύκολα τη φωλιά αλλά δε βρήκε πουθενά το κοράκι.. Το μόνο που βρήκε ήταν τρία μικρα αυγά. Ξαφνικά πρόσεξε ότι ένας αετός ετοιμαζόταν να τα αρπάξει. Τότε αρπαξε ένα ξύλο και χτύπησε με αυτό τον αετό. Ο αετός έφυγε γρήγορα τρομαγμένος. Τότε ήταν που έφτασε το κοράκι.

“Σε ευχαριστώ που έσωσες τα μικρά μου” του είπε. Ο φλούφι είπε στο κοράκι τα σχέδιά του. “Έχω ένα φίλο που μπορεί να σε βοηθήσει, θα περάσει από εδώ αύριο”. Με αυτή τη σκέψη λοιπόν ο Φλούφι αποκοιμήθηκε. Το άλλο πρωί είδε έναν περίεργο άντρα να σπρώχνει ένα αμάξι. “Αυτός είναι” είπε το κοράκι. “Του τα εξήγησα όλα και μου είπε ότι θα σε πάει μόλις επισκευάσει το αυτοκίνητο”. Τότε ο Φλούφι αρπάξε τα εργαλεία από τον κύριο και μέσα σε λίγα λεπτά κατάφερε να το επισκευάσει. “Λατρεύω τα αυτοκίνητα και έχω διαβάσει πολλά βιβλία για αυτά” εξήγησε.

Μόλις το είπε αυτό ο νεαρός άνδρας μπήκε μες στο αμάξι και μαζί με το Φλούφι ξεκίνησαν για τη χώρα των ανθρώπων. Μετά από ένα πολύωρο ταξίδι έφτασαν. Εκεί ο νεαρός άνδρας έδωσε στον φλούφι ένα δέμα και του είπε να το παραδώσει σε ένα κοσμηματοπωλείο.

Ο Φλούφι παραξευενύτηκε από την περίεργη αυτή εντολή όμως υπάκουσε χωρίς να διαμαρτυρηθεί. Στο δρόμο για το κοσμηματοπωλείο παρατηρούσε εντυπωσιασμένος τις φανταχτερές βιτρίνες και τα τεράστια κτίρια των ανθρώπων. Πόσο διαφορετικός ήταν ο κόσμος του με τον κόσμο των ανθρώπων! Στον κόσμο του κάθε κτίριο περιείχε μόνο τεράστια ράφια με βιβλία. Εδώ όλα τα κτίρια στο εσωτερικό τους ήταν σχεδιασμένα με όμορφο τρόπο. Όταν τελικά έφτασε στο κοσμηματοπωλείο, τον υποδέχτηκε ένας ξανθομάλλης, παχουλός άντρας και χαμογελαστός του είπε: “Εσύ πρέπει να είσαι ο Φλούφι” του είπε. “Πού ξέρετε το όνομά μου;” ρώτησε. Όμως δεν πήρε απάντηση. “Νομίζω ότι κάτι έχεις για μένα”, είπε ο άντρας. Ο Φλούφι του έδωσε το πακέτο που κρατούσε. “Τι περιέχει μέσα;” ρώτησε ο Φλούφι. “Μεγάλες λάμπες για να φωτίζονται τα διαμάντια μου”. Τότε μόνο παρατήρησε ο Φλούφι την τεράστια ποικιλία από κοσμήματα.

<<Βλέπω ότι έχετε μεγάλη ποικιλία στα κοσμήματα >> Είπε ο Φλούφι <<Ναι>> παραδέχτηκε ο χοντρός άντρας. <<Αλήθεια Φλούφι πού θα μήνεις;>>. <<Δεν ξέρω>> απάντησε. <<Θες να μείνεις με εμένα;>>. <<Πολύ ευχαρίστως>> απάντησε ο φλούφι.

Όλα κυλούσαν φυσιολογικά στο σπίτι εκτός από τα βράδια που ο κοσμηματοπώλης που το όνομά του ήταν Φρεντ εξαφανιζόταν σε μία μυστική κρυψώνα.ο Φλούφι ανακάλυψε την κρυψώνα και βρήκε ένα μπαούλο γεμάτο πατατάκια.

Μέσα στο μπαούλο πρόσεξε ένα χάρτη που οδηγούσε σε ένα μεγάλο διαμάντι. Ήταν ένας χάρτης θησαυρού! Ο Φλούφι έκπληκτος κοιτούσε το χάρτη και αποφάσισε την ίδια νύχτα να φύγει για να πάει να βρει που οδηγούσε. Μετά από ώρες περπάτημα ανακάλυψε ένα δάσος. Τα μεγάλα δέντρα τον εντυπωσίασαν και ο καθαρός αέρας τον γέμισε υγεία ο χάρτης έλεγε ότι εδώ υπήρχε θησαυρός, αλλά αυτός δεν έβλεπε κανέναν.

